

- Schindler Holding Ltd:in solidaarisen vastuun syntymisen edellyttämät edellytykset eivät täyty
- asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska sakkojen enimmäismäärät on ylitetty.

- (¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003 L 1, s. 1).
- (²) Asetuksen N:o 17 15 artiklan 2 kohdan ja EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (EYVL 1998 C 9, s. 3).
- (³) Sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annettu komission tiedonanto (EYVL 2002 C 45, s. 3).

Kanne 2.5.2007 — Pioneer Hi-Bred International v. komissio

(Asia T-139/07)

(2007/C 155/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pioneer Hi-Bred International Inc. (Johnston, Amerikan yhdysvallat) (edustaja: solicitor J. Temple Lang)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on todettava, että komissio ei ole toiminut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön annetun direktiivin 2001/18 18 artiklan mukaisesti, koska komissio ei ole tehnyt neuvoston päätöksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti sääntelykomitealle ehdotusta toteutettavista toimenpiteistä.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää EY 232 artiklaan tukeutuen, että komissio on rikkonut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön annetun direktiivin 2001/18 (¹) 18 artiklaa, koska se ei ole tehnyt toimenpiteitä varmistaa sen, että kantajan ilmoituksesta, joka koski hyönteisille vastustuskykyisen geneettisesti muunnetun maissin 1507 markkinoille saattamista, tehdään päätös.

Kantaja väittää, että direktiivissä säädetyn menettelyn mukaan komissiolla on velvollisuus varmistaa, että ilmoituksesta tehdään

päätös ja että se julkaistaan direktiivissä säädettyssä määräajassa. Kantaja väittää lisäksi, että koska komissio ei tehnyt sääntelykomitealle ehdotusta toteutettavista toimenpiteistä, se ei varmistanut, että mainitunkaltainen päätös tehdään, vaikka kaikki direktiivissä kantajalle ja muille osapuolille asetetut edellytykset täyttyivät direktiivin mukaisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että komissiota on EY 232 artiklan mukaisesti kehoitettu tekemään ratkaisu, mitä komissio ei ole tehnyt. Tällä on kantajan mukaan ollut kielteisiä vaikutuksia kantajan oikeudelliseen asemaan.

- (¹) Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12.3.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY (EYVL 2001 L 106, s. 1).

Kanne 26.4.2007 — Chi Mei Optoelectronics Europe ja Chi Mei Optoelectronics UK v. komissio

(Asia T-140/07)

(2007/C 155/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Chi Mei Optoelectronics Europe BV (Hoofddorp, Alankomaat) ja Chi Mei Optoelectronics UK (Havant, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat asianajajat S. Völcker, F. Louis ja A. Vallery)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteessaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa 15.2.2007 tehdyn komission päätöksen C (2007)546, jonka nojalla komissio on velvoittanut kantajat neuvoston asetuksen N:o 1/2003 (¹) 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamaan tiettyjä tietoja ja asiakirjoja, jotka liittyvät asiassa COMP/F/39039 — Thin Films Transistors Liquid Crystal Displays tutkinnan kohteena oleviin menettelytapoihin.

Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös on lainvastainen, koska komissiolla ei ole toimivaltaa tutkia eikä pakottavasti velvoittaa EU:ssa toimivia tytäryhtiöitä esittämään asiakirjoja ja toimittamaan tietoja, jotka ovat yksinomaan komission toimivallan ulkopuolella olevien oikeushenkilöiden hallussa ja määräysvallassa. Kantajat toteavat näin ollen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on esittänyt kantajille nimenomaisen tietopyynnön ja näin velvoittanut ne toimittamaan asiakirjoja ja tietoja, jotka ovat yksinomaan niiden EU:n alueen ulkopuolella sijaitsevan emoyhtiön hallussa ja määräysvallassa.

Täsmällisemmin kantajat väittävät, että riidanalainen päätös on neuvoston asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 1 ja 3 kohdan vastainen, koska siinä jätetään huomiotta asiakirjojen hallussapitoa ja määräysvaltaa koskeva doktriini ja näin ollen kyseisten säännösten luonnostaan rajallinen luonne. Kantajat toteavat lisäksi, että riidanalainen päätös loukkaa kansainvälisen oikeuden yleisiä periaatteita kuten alueperiaatetta, suvereniteetti-periaatetta, puuttumattomuusperiaatetta ja valtioiden yhdenvertaisuuden periaatetta, koska siinä kantajien mukaan tunnustetaan pakottavan täytäntöönpanovallan käyttämistä koskeva toimivalta EU:n ulkopuolella olevaan yhtiöön nähden.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1).

Kanne 7.5.2007 — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs v. komissio

(Asia T-144/07)

(2007/C 155/55)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA (Bryssel, Belgia)
(edustajat: asianajajat V. Turner ja D. Mes)

Vastaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin se koskee kantajaa
- toissijaisesti on alennettava kantajalle yhteisvastuullisesti määrättyä sakkoa
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission päätöksen K(2007) 512 lopull. (asia COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and escalators). Kantaja

vaatii päätöksen kumoamista sikäli kuin se koskee kantajaa tai kantajalle määrätyn sakon alentamista.

Kanteensa tueksi kantaja väittää ensinnäkin, että komissio ei ollut toimivaltainen soveltamaan EY 81 artiklaa, koska kilpailusääntöjen rikkominen ei ollut vaikuttanut merkittävästi EU:n jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Toissijaisesti kantaja katsoo, että komissio ei ollut sellainen yhteistyöstä kilpailuviranomaisten verkostossa annetussa komission tiedonannossa (¹) tarkoitettu kilpailuviranomainen, joka soveltuu erityisen hyvin soveltamaan EY 81 artiklaa. Kantajan mukaan komissio loukkasi sillä, että se kuitenkin aloitti kyseessä olevan menettelyn, kantajan perusteltua luottamusta, joka johtuu kyseisen tiedonannon soveltamisesta.

Kolmanneksi komissio loukkasi menettelyn aloittaessaan ja sakon määrätessään ne bis in idem -periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta, koska Belgian kilpailuviranomainen oli myöntänyt kantajalle sakkoimmunitetin sen osalta, että tämä oli osallistunut siihen kilpailusääntöjen rikkomiseen, joka on riidanalaisen päätöksen kohteena.

Komissio on lisäksi katsonut perusteettomasti, että kantaja, ThyssenKrupp Elevators AG ja ThyssenKrupp AG ovat yhteisvastuussa siitä kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon kantaja on syyllistynyt.

Kantaja väittää myös, että määrättävää sakkoa vahvistaessaan komissio rikkoi asetuksen 1/2003 (²) 23 artiklaa ja sakkojen laskentaa koskevia suuntaviivoja (³) sekä loukkasi yhdenvertaisuusperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta. Komissio ei myöskään noudattanut kyseisessä 23 artiklassa säädettyä sakkojen enimmäismäärää.

Kantaja katsoo edelleen, että komissio rikkoi sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä annettua tiedonantoa (⁴) ja loukkasi yhdenvertaisuusperiaatetta määrittäessään, miten paljon kantajalle määrättävää sakkoa alennetaan sen yhteistyön perusteella, jota kantaja teki kyseisen tiedonannon mukaisesti.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio loukkasi yhdenvertaisuusperiaatetta, suhteellisuusperiaatetta, luottamuksensuojan periaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta määrittäessään, miten paljon kantajalle määrättävää sakkoa alennetaan sen yhteistyön perusteella, jota kantaja teki kyseisessä tiedonannossa tarkoitettun yhteistyön lisäksi.

(¹) EYVL 2004, C 101, s. 43.

(²) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

(³) Komission tiedonanto — Suuntaviivat asetuksen N:o 17 15 artiklan 2 kohdan ja EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennassa (EYVL 1998, C 9, s. 3).

(⁴) Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).